

— Τί ἐνταῦτα πωλεῖτε σεῖς; [ἔρωτᾷ εἰς Ἑλληνικὴν μὲν μόλις, ἀλλ' ὕψος γερμανικόν.

— Ρίζια, πατάτες, μπακαλάους (!) . . ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

Ὁ Γερμανὸς γράφει εἰς τὸ σημειωματάριον του: Ἐμπο-
ρῶπωλεῖον=ρίζια, πατάτες, μπακαλάους: καὶ χαιρετᾷ
τὸν παντοπώλην.

— Δὲν σοῦ φαίνεται σὰν νὰ ᾤψήλωσεν ὁ Μιαούλης (τὸ
πλοῖον);

— Καὶ δὲν τὸ καταλαβαίνει; Ἐνα μῆνα ἐνήστευε ἀπὸ
Κέρκυρα καὶ δὲν ἔπρεπε νάλαφρύνῃ κομματί;

Ἡ ἀ' Ἀμφιτρίτη μεταβαίνουσα εἰς Βρενθήσιον πρὸς πα-
ραλαβὴν τῶν βασιλέων, διῆλθε τῆς Κερκύρας χωρὶς νὰ πα-
ραμείνῃ, ὡς ἔπραξεν ὁ Μιαούλης.

— Διατί τάχα ἡ ἀ' Ἀμφιτρίτη δὲν ἐστάθηκε;

— Αἱ! μὰ αἱ γυναῖκες πάντοτε βιαστικαὶ εἶνε καὶ μά-
λιστα ὅταν πρόκειται γιὰ βασιλεῖς.

Νάτος.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

Πολυεταῖς συγκριτικαὶ μελέται ἤγαγον ἡμᾶς εἰς τὰ ἐξῆς
ἐπιστημονικὰ ἀποτελέσματα περὶ τοῦ χρόνου ὃν ἀπαιτεῖ ἡ
ἀνάγνωσις τῶν διαφόρων ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας:

Λόγος, Κήρυγμα

Ἦρα (ἀντιπολιτευομένη)

» (συμπολιτευομένη)

Ἐθνικὸν Πνεῦμα (ἀντιπολιτευόμενον)

» (ὕπουργικόν)

Λαὸς (ὕπουργικὸς ἢ ἀνθυπουργικὸς)

Μέριμνα (Μὲ Θερμογιάνην)

» (Μὲ Δεμάθαν)

Στοᾶ

Πρωῖα (Μὲ ποικίλα)

» (Χωρὶς ποικίλα)

Ἐλευθερία (ἐλληνικὴ)

» (γαλλικὴ)

Νέαι Ἰδέαι (Μὲ κύριον ἄρθρον)

» (Χωρὶς ἄρθρον)

Αἰδὼν (Μὲ κύριον ἄρθρον)

» (Χωρὶς ἄρθρον)

Ἐφημερίς (Χωρὶς ἀνοησίας)

» (Μὲ ἀνοησίας)

Τηλέγραφος (Ὅ,τι κι' ἂν ἔχῃ)

0"

9' 35"

— 59"

2'

6' 40"

— 58"

12' —

— 36"

0'

1' —

0'

0'

— 0"

1) 2"

2' 2"

10' —

20' —

11' 5"

15' 48"

0' 0"

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του μετὰ
δῖμνον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν, κατὰ τὸ θέρος.

— Ἐ! τὸν εἶδες τὸν Ἀλεξιάδην; τὸν ἔρωτᾷ εἰς φίλος
του.

— Ἀ! ναί . . . βεβαίωτατα! τὸν εἶδα πολλάκις.

— Εἰς ποῖον δρᾶμα;

— Μέσα εἰς τὴν ἄμαξαν.

Ἡ Κυρία Ἀγαθοπούλινα συνηντήθη μετὰ τινος παλαιᾶς
φίλης, ἥτις ἤρχισε νὰ παραπονεῖται ὅτι δὲν ἀπέκτησε τέ-
κνα ἐνῶ πρὸ 15 ἐτῶν εἶνε ὑπανδρευμένη.

Ἡ Ἀγαθοπούλινα, μὲ πόζα ἀνακριτοῦ:

— Εἴπατέ μοι, παρακαλῶ, ἡ μήτηρ σας ἀπέκτησε κα-
νὲν τέκνον;

— Τί θέλετε νὰ εἰπῇτε, κυρία μου;

— Βέβαια! βέβαια! ἡ στειρότης σας λοιπὸν εἶνε οἰκο-
γενειακὸν ἐλάττωμα, καθὼς φαίνεται.

Ἡ μικρὰ ἄρσακειᾶς Ἐλενίτσα ζητεῖ ἀπὸ τὴν μητέρα της
εἴκοσι λεπτά διὰ νὰ ἀγοράσῃ μπουκέτο διὰ τὸ χρυσὸ της.

Ἡ μήτηρ παραξενευομένη:

— Καὶ σὺ ζωντόβολο χρυσὸ ἀπὸ τόσο μικρῇ; Γρήγορα
εἰς τὸ σχολεῖο, γιατί' ἔπερασε ἡ ὥρα!

Ἀλλ' ἡ Ἐλενίτσα δὲν ἐννοεῖ νὰ μὴ φέρῃ ἄνθη καὶ μὲ
σημασίαν μάλιστα εἰς τὸ χρυσὸ της. Καὶ ἀνακαλύπτουσα
διὰ τοῦ πονηρευμένου βλέμματός της ὀλίγαις δεκάrais ἐπὶ
τῆς τραπέζης, δρᾶ, ἀρπάζει πέντ' ἐξ καὶ φεύγει δρομαίως
πρὸς τὴν θύραν· ἔπειτα στρεφομένη πρὸς τὴν μητέρα της,
ἥτις τὴν κυνηγᾷ:

— Ἐλα, μητερήτσα μου, νὰ κρατήσω ἐγὼ τῆς δύο μὲ
τὴν ἀδειάν σου, καὶ νὰ σοῦ δώσω τῆς ἄλλαις . . . εἰδεμὴ
θὰ τῆς κρατήσω ὅλαις . . .

Ἡ μήτηρ μετὰ θυμοῦ:

— Γιὰ νὰ σέ 'πῶ! μὴ μ' ἐρεθίζεις περισσότερο, γιατί'
ξυρεῖς σὲ τί βαθμὸ ἐφθασῇ;

— Τόσο τὸ καλλίτερον! ἅμα φθάσῃ εἰς τὸν πέμπτον
βαθμὸν, παύεις νὰ ἦσαι συγγενῆς μου, καὶ δὲν σέ φοβοῦ-
μαι πλέον.

Πατὴρ πρὸς τὸν χαρτοπαίκτην υἱὸν τοῦ διδάκτορα τῶν
μαθηματικῶν:

— Ἐ! λοιπὸν πόσα ἐκέρδισες ἀπόψε;

Ὁ υἱὸς μετὰ δισταγμοῦ:

— Δέκα φράγκα ὀλιγώτερον ἀπὸ χθές.

— Ὅτε ἐκέρδισες; . . .

— Ὅτε ἔχασα εἴκοσι!

Σκορπιός.

ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ ΤΟ ΚΑΛΥΒΙ.

Βάλτε φωτιά καὶ κάψτε τὸ τῆς χήρας τὸ καλύβι

Ποῦ μέσα του σὰν θησαυρὸ μιὰ εὐμορφάδα κρύβει . . .

Τὴν κρύβει ἀπ' τὸν ἥλιον μήπως καὶ τῆς φιλήσῃ

Τὸ πρόσωπό της τὸ ἄχνὸ καὶ τὸ σταρο-μαυρίσῃ

Σκεπάζει καὶ τὰ μάτια της ἀπ' τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια

Νὰ μήπως καὶ ξεγελαστοῦν, γι' ἀδέρφια τους τὰ πάρουν

Καὶ τὰ καλέσουν 'κεῖ ψηλά, στὰ γαλανὰ αἰθέρια

Κι' αὐτὰ νὰ σουλατσάρουν.

Βάλτε φωτιά καὶ κάψτε τὸ τῆς χήρας τὸ καλύβι

Ποῦ μέσα του φιλόργουρα, μιὰ εὐμορφάδα κρύβει.

Μαζεῦτε ξύλα· δίνουνε φωτιά τὰ σωθικά μου,

Φωτιά ὅπου τὰ μάτια της ἀνάψαν στὴν καρδιά μου . . .

Ἰδρυκός.